

מִזְבֵּח

על שם ליאורה דיין

ירחון בנושא שירה וספרות עברית

גיליון 18 | פברואר 2017, שבט ה'תשע"ז

מציאות קדמה

אסנת אלון | עירית אבני-כהן | שרון אפיקס | הודי ארగוב | אשר גל
יבחר גנאור | נטלי יצחקי | פרופ' דובב לביא | גבריאלה מורה | תלמה נבו

גילון 18 מתחילה...

אנו שמחים לפרסם גילון נוסף של ירחון השירה והספרות "מוטיב", ונושאו: **מציאות מדמה** - יצירות על תקופה שונה שלא הייתה כמויה לפני כן, והיא תקופת שתי המציאות המתקיימות בו-זמנן ביחס גומלין בינהן: מציאות ממשית ואמתית ומציאות מדומה שאנו חיים בתחום: עולם הפיסבוק, המסרונים, הוואטסאפ והאינסטגרם, עולם הסלפי וה"צומי", ואף על דור ה-Z שנולד לאותה תקופה.

אנו מברכים את הסופר רובי גורדון על הצטרפותו למערכת מוטיב.
אנו בטוחים כי הצטרפותו לצוות תתרום רבות מכישרונו ותזרים דם חדש לכתב העת.

קריאה מהנה,
אלירן דיין, יאיר בן-חור, רובי גורדון

ירחון "מוטיב" הוא כתב עת מקוון לעת עתה המתפרסם אחת לחודש.
כל גילון עוסק בנושא שהמערכת תבחר, ויפורסמו בו עשר יצירות.
העבודה בירחון מתבצעת בהתקנות מלאה, اي אין אין לצפות לתגמול כספי כלשהו על פרסום יצירות,
לרבות לא לתגמולים כלשהם; בשילוח יצירה לפרסום מאשר היוצר את אפשרות פרסום פרטומה בירחון,
ולא יהיה לווצר השגות או טענות באשר לפרסום או לאיפרסום יצירתו בירחון.

ליורה דיין ז"ל הייתה אהבת אדם. אהבתה הגדולה ביותר הייתה
למילוי הכתיבה ולקריאת ספרות ושירת, ואותם קראה עד סוף ימיה.

ירחון "מוטיב" נוסד לזכרה ונושא את שמה.

1 | **מציאות מדמה**

מוטיב – ירחון בנושאי שירה וספרות עברית על שם ליורה דיין | פברואר 2017, שבט ה'תשע"ז

מילים נודדות

אסנת אלון

מלים שנדדו מני

אליך

הרעידו מיתרים חבויים בך.

ערוצי תקשורת

נפתחו וקימה

ὔρροτες של קפאין.

הלילה זרם בינו

עד אשמרת אחרונה.

ויכלתי לגעת בנפשך

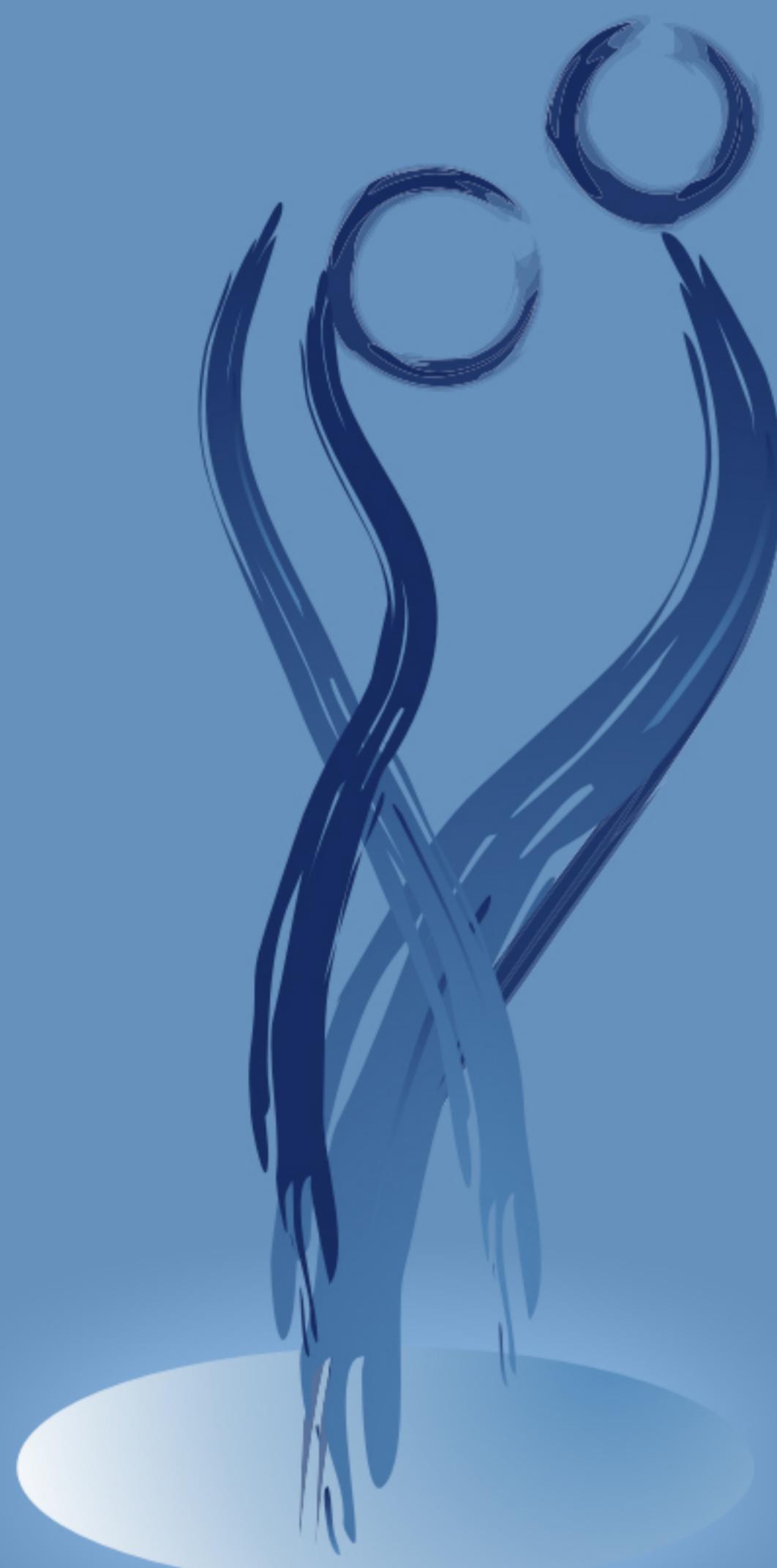
לשוטט במלותי.

"יש מהו סקי באוויר

כשאשה כותבת שירה"

אמרת וחוית אותה

עד תפמי במרק קילומטרים.

2 | מיציאות מזמה

מואיב – ורchan בנושא שירה וספרות עברית על שם ליורה דין | פברואר 2017, שבט ה'תשע"ז

נתלי יצחקי

אָבֶל קִיְתִּי רֹצֶה יוֹם אַחֲד לְקַבֵּיא בֵּינֵינוּ
אֶת הַשְׁמֶשׁ.

שְׂפַתִּינוּ קִיְנָנוּ מִתְזִיקוֹת אֲשֶׁר
בֵּין כַּידִים.

וְאֶת קִיְתִּת לְזֹחַשׁ לִי
שְׁאָתָּה רֹצֶה לְמוֹת.

קִיְתִּי עֹזֶם תְּאַמֵּת אֶת עֵינִי וְאוֹמֶרֶת:
בְּבַקְשָׁה חַכִּי לִי

עַד שְׁאָבֵיא אֶת הַשְׁמֶשׁ אֲלֵיכָן.

וְלֹא רָאתָ אֹתְתִּי עֹזֶלֶת בְּלִילָה לְשָׁמִים
פּוֹרַעַת עַל בָּרוּכִי מִול עֲנָנוֹת

כּוֹתֶבֶת עַל כָּל כּוֹכֶב
אַיִּגְנִי – מַוְקֵּנה – עוֹד – לְצַעַר.

כֵּן. אַלְוּ קִיְוּ עֵינִי שְׁשָׁקְרוֹן:
עוֹד מַעַט

אָבֵיא אֶת הַשְׁמֶשׁ אֲלֵיכָן.

3 | מִצְיאוֹת מִדְמָה

מלבדך

פרופ' דובב לביא

היש אַתָּה מֵעֶבֶר לְזִגְגִּית,
מֵעֶבֶר לְחַכְלָל טְבוֹר הַמּוֹבֵיל
פְּעִימֹת מֶלֶה בְּמִסְעָ נְשָׁמָתָה ?

היש מַלְאָךְ מֵעֶבֶר לְמַרְקָע,
בֵּין טְפּוֹת אָדָם זָלָגּוֹת
הַמְּנָצְדּוֹת בְּאֲבוֹקּוֹת זְכֻרוֹנָה ?

היש בַּי עַז לְחַמֵּל עַל חְלוּמִי,
לְצָקָת פְּלָאוֹת בְּנַבְכִּי לְבָבִי ?

שְׁלַשְׁלָאות מִשְׁקָשָׁקוֹת לְרַגְלִי,
כְּבָלִים עוֹטָפִים אֶת חָוֵשִׁי,
זְלַעַפּוֹת מִזְרְטוֹת בְּנִימִי,
וְאֵין בַּי דָּבָר
מַלְבָּדָךְ.

חומרקיד

הוּדִי אַרְגּוֹב

חֲמֹקִין
הָיוּ לֵי בְּתַחַלָּה
כְּאֶפְקָן.
שְׁלַחְתִּי אֶת יָדִי
שׁוֹב וְשׁוֹב
וְלֹא הַגַּעֲתִי לְסֶף גּוֹפָךְ
וְאֵז עַל גַּלְיִ סֻעָּרָה
הַפְּלָגָתִי
לְנַשְּׁק אֶת שְׁפָתוֹתִיךְ
סְפִּרִי לֵי
אֵם זֶה קִיה
חַלוּמִי.

5 | מִצְיאוֹת מִדְמָה

מַזְבִּיב – וַחֲן בְּנוֹשָׂא שִׁירָה וּסְפָרוֹת עֲבָרִית עַל שֵׁם לִיאוֹרָה דִּין | פָּבְרוֹאָר 2017, שְׁבַט ה'תְּשִׁעַ"ז

גבריאלה מורץ

לזקחת את
הרגעים הממענים,
מניחה פחת זכוכית מגעלה,
ואוצרת,
עווצרת.

מפחدة מזכוכית נשברת כי
אם הזכוכית תשבך רק
המציאות תונתר –
מפחדת.

ו) ממציאות מדמה

מוציא – ורחוב בנושא שירה וספרות עברית על שם ליאורה דין | פברואר 2017, שבט ה'תשע"ז

אל תשפר

تلמה נבו

אל תשפר

אל תשפר להם שראית אותה חולפת בין הפתונות שעלה הקיר
ממכחת אליך רפות ונמוגה,
הם יקשרו ידיך בכתנת, ויגללו אותך בתוך סדיןיהם מגהצים,
קרים, מחרטאים, יכפו עליך סם שכחה וגולות מרעלות.
אל תשפר שראית אותה דוברת ענוגות אליך, הם לא יתירו אותך
מקרזיות החוננות.

ספר לבהיר הלב,

הדורכים ברך על האדמה שלא להכאה,
הדוברים שפה אלמת, חולמים ביוםים וערבים בלילות
ספר, ספר לפנים הנעלמות על הקיר,

הולךראשי אצבעותיך על הסדק המתהנה,
חוש את שערה קברן,
פייך פנפה אליך,
כבר אטה.

עירית אבניצ'הן

אֶלְמָת עַלִיתִי עַל גָדוֹתִי
נוֹלָטִי לְחַקְיקִי
עִירָם מִקְלָד
בְשָׁרֵי מַעֲטָפָת
תוּכִי פָלוֹי
עַל בְּלִימָת מַקְשָׁ
קָרְבִי בָא בְמַגָע אִישׁוֹנִים
בָא בִּימִים
בָא בְלִילּוֹת
מְתַנְדָנֶד
כְּעָגֵל כְּבָד מְשֻׁקָל
בְתַנְוָך שְׁאַט-אַט נְפָרָם
וּרְקַתְפָר שֶׁל מֶלֶה
וְלֹא אֲגֹודֶל מְוָרָם
יָאָהָן.

8 | מִצְיאוֹת מִדְמָה

מַזְבִיב – ורchan בנושא שירה וספרות עברית על שם ליורה דין | פברואר 2017, שבט ה'תשע"ז

הרמב"ם – עירוניים בסמרטפון

אשר גל

קורא הרמב"ם בטלפון

משנה תורה, ליד מחזקה.

באזניות מוזיקה יוננית.

איזה אפיקורוס

הקר עם משה

בקפיפה אחת.

דברי בז-מיימון טופות בין עיני

בזוקי ואוזו מטפטפים

חכמת גוים לאזני.

ו | מיציאות מדמה

מוציב – ורchan בנושא שירה וספרות עברית על שם ליאורה דין | פברואר 2017, שבט ה'תשע"ז

רשות חברתית

שרון אפיאס

כשהפסקתי לפרסם תמונות

הסתכלתי יותר בפראה

כשהפסקתי לפרסם שירים

התמלתי יותר לשכתב

עכשו זה רק אני,

בלעדיו!

בלעדיו הפרסים.

זיכרון נצח

יבחר גנאור

נעָרָה בְּבֵית קִפְּה

פֶּנַּיָּה לְבָנוֹת

שְׁעֻרּוֹתִיָּה נְחַשָּׁת

מְצֻלָּמָת, מְתֻעָדָת

וּמְעָלָה בְּקָדְשׁ –

לְאִינְסְטְגָרָם.

עִינִיָּה סְפָכָלוֹת מִמְּכִיכּוֹת

לְהַרְף מְנַצְּיחֹות

רָגָע יִפְּה וּמְתוֹךְ

שְׁיִטְבָּע בְּתַכְלֵל יִם הַמִּידָע

בְּמִרְחָבִי הָאֲתָמוֹלִים

הַנְּשִׁכְחִים שֶׁל הַרְשָׁתָה.

אנו קוראים לכם לחת חלך גם בגילון הבא...

גילון מס' 19 של 'מוטיב' יראה אור בעוד חודש ומשאו: צפיות –
אילו ציפוי יש לנו עצמנו? מהנסיבות שלנו?
מה אנחנו מקווים, למה אנחנו מיחלים?

אתם כבר מוזמנים לשולח אלינו את יצירותיכם בנושא זה
info@motiv-magazine.co.il
נא לשולח עד שלוש יצירות בלבד ליווצר –
שירים מנוקדים וסיפורים קצרים עד 550 מילה.

תודה

אלירן, יאיר ורובי

מייסד: אלירן דין

עורק אחראי: יair בנ-חור

גרפיקה ועריכה: רובי גורדון

עקבו אחרינו גם בפייסבוק **/motiv.magazine**